

Written by - மருகப்பதி -

Thursday, 20 June 2019 22:13 - Last Updated Thursday, 20 June 2019 22:19

அப்பொழுது எனக்கு ஐந்து வயதிரூக்கூம். 1956 ஆம் ஆண்டு. எனது பெயரில் "மருகன் லொடஜ்" என்ற சுவைஹோட்டலை நீர்கொழும்பு பிரதான (பஸாரில்) வீதியில் நடத்திக்கொண்டிருந்த அப்பா லெட்சுமணன், பரோபகரா இயல்புகளினாலும் எவரையும் முன்யோசனையின்றி நம்பிவிடுவதனாலும், இரக்கசிந்தனையினாலும், பொறுப்புணர்ச்சிகுறைந்தமையாலும் நடப்பட்டு, அம்மாவாக்குத் தரெயாமல் வீட்டின் உறுதியை வதைத்து கடன் பெற்று, அதனையும் மீட்க வழிதரெயாதது, கொழும்பிலிருந்த ஒரு கம்பனியில் வளையிபர் விற்பனைப் பிரதிநிதியாகி மலையகப்பக்கத்திற்கு கம்பனி வாகனத்தில் சனெற்றிருந்தார்.

ஒரு நாள் இரவு யாரோ சிலர் காரில் வந்து இறங்கினார்கள். அப்பாவாக்கு கடன் கொடுத்துவர்கள் தான் வந்துவிட்டார்கள் என நினதைது அம்மா கலங்கிவிட்டார்கள்.

வந்தவர் பெயர் ரகுநாதன் என்றும் அவர், தமிழ்நாட்டிலிருந்து அப்பாவைத் தேடி வந்துள்ளார் என்பதையும் பின்னர் தான் தரெயிந்துகொண்டனே. வந்தவர் வீட்டின் சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த அப்பா - அம்மா திருமணமான புதிதில் எடுத்துக்கொண்ட படத்தைப் பார்த்துவிட்டு, "இவரைப் பார்த்து எத்தனை வருஷமாச்சு. இலங்கை வருவதை உறவினர்களிடம் சொன்னதும், இந்த ஊரூக்கூப்போய் இவரையும் பார்த்துவிட்டு வரச்சொன்னார்கள். அதுதான் வந்தனே." என்றார். அம்மா, "நீங்கள் யார்? அவர் வளையிபர் போயிருக்கார். எப்போ வருவார் என்பது தரெயாதது." என்றார்.

"எனது பெயர் ரகுநாதன். சிதம்பர ரகுநாதன் என்று சொன்னால் அவரூக்குத் தரெயும். தமிழ்நாடு திருநெல்வேலியிலிருந்து வந்ததாகச் சொல்லுங்கள்." எனச் சொல்லிவிட்டு,

Written by - மருகப்பதி -

Thursday, 20 June 2019 22:13 - Last Updated Thursday, 20 June 2019 22:19

கையில் வதைத் திருந்த ஒரு சுவீ ட் பொட்டலத்தை என்னிடம் நீ ட்டினார் . அவர் திடுதிப்பென வந்துவிட்டதால் எவ்வாறு உபசரிப்பது என்பதும் தரியாமல் அம்மா புட்டத்தூடன் நின்றார் . அவருடன் வந்தவர்களில் ஒருவர் , ஒரு துண்டில் ஏதோ எழுதி, " அவர் வந்தால் இதனைக் கொடுங்கள் . இன்னும் சில நாட்களில் இவர் ஊர் திரும்பிவிடுவார் . முடிந்தால் கொழும்பு வந்து இந்த முகவரியில் சந்திக்கச் சொல்லுங்கள் ." என்றார் .

சில நிமிடங்களில் அவர்கள் திரும்பிச் சென்றனர் . நானும் அக்காவும் தங்கை தம்பியும் அந்த சுவீ ட் பொட்டலத்தை பிரித்துச் சாப்பிட்டோம் . நல்ல சுவையாக இருந்தது .

இச்சம்பவம் நடந்து நான்கு வருடங்களின் பின்னர் 1960 ஆம் ஆண்டு ஒருநாள் , மதியம் நானும் அக்காதம் பி, தங்கையும் பாடசாலையிலிருந்து வந்து உணவருந்திக்கொண்டிருந்தோம் .

வெளியிருக்க வியாபாரத்திற்குச் சென்றிருந்த அப்பா, திடுதிப்பென வாகனத்தில் வந்திறங்கினார் . அவரது கையில் அன்றைய வீ ரகசேரி பத்திரிகை . அவருடைய உதவியாளர் பெரிய பெரிய பைகளில் மரக்கறிவகைகள் , பழங்கள் யாவும் எடுத்துவந்தார் . பத்திரிகையைக் காட்டி, " பபா (அம்மாவாக்கூ பபா என்றும் ஒரு பெயர்) எங்கட மாமா கொழும்புக்கு வந்திருக்கிறார் . இன்று காலையில் கண்டியில் நிற்கும் போதுதான் பபே பர்ப்பித்தனே . அவர் ஒரு கலகெட்டர் . பெரிய எழுத்தாளர் . இன்றைக்கு கொழும்பு விவகோனந்தாமண்டபத்தில் பசேப்போகிறார் . நான் போய் இரவுச் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்துவரப்போகின்றனே . எங்கள் ஸ்கூல் பண்டிதர் மற்றும் ஆசிரியர்களையும் விருந்தாக்கு அழைக்கப்போகின்றனே " என்று வகைமாக சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் .

அம்மாவாக்கூ சிரிப்பு வந்தது . " உங்கட மாமா கலகெட்டரா? எழுத்தாளரா? யாருக்காச் சொல்லீங்க இந்த பொய்களையே! " எனச் சொன்ன அம்மாவைக் கோபத்துடன் கடிந்துகொண்ட அப்பா, " உனக்கென்ன தரியும் . நீ பொலிஸ் காரன் மகள் . பொலிஸ் புத்திதான் இருக்கும் . அவர் என்னுடைய தாய் மாமா . அவர் பெயர் பாஸ்கரத் தொண்டமான் . அன்றைக்கு வந்தாரே, சிதம்பர ரகசேரி . அவருடைய அண்ணன் தான் இவர் . தமிழ்நாட்டில் எங்கள் ஊருக்குப் பெயர் என்ன? தரியும்தானே? பாலையங்கோட்டை . அங்கதான் மாமா கலகெட்டராக இருக்கார் . இப்ப இங்கே வந்திருக்கார் . படித்த மனுஷர் . அதனால் அவருடன் இருந்து விருந்து சாப்பிட்படிச்ச மனுஷர்களையும் அழைக்கப்போகின்றனே " எனச் சொன்ன அப்பா, மதிய வேளைச் சாப்பாட்டையும் அம்மாவிடம் வாங்கி உண்ணாமல் வந்தவகேத்திலயே திரும்பிச் சென்றார் .

எனது அப்பாவின் பார்வீ கம் தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலிக்குப்பக்கத்தில் பாலையங்கோட்டை . 1940 களில் சில நண்பர்களோடு சேர்ந்து ஒரு படகிலே புறப்பட்டபுத்தளத்திற்கு சமீபமாக கற்பிட்டிகடலில் ஓதுங்கியிருக்கிறார் . அங்கு புத்தளம் கச்சேரிக் குமுன்பாக இருந்த ஒரு சுவைஹோட்டலில் அப்பா கவையிராக வலைபார்த்தார் . அந்தக் கச்சேரியில் சிறுநீழியாக பணியாற்றிய எனது அம்மாவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியின் கணவர்தான் திரும்பி சம்பந்தம் பசேசி வந்து அம்மாவாக்கூ அவரைத் திரும்பிச் செய்துவந்தார் .

Written by - முருகப்பதி -

Thursday, 20 June 2019 22:13 - Last Updated Thursday, 20 June 2019 22:19

அவரது பெயர் முருகசேசு. அவர் மனைவி - எங்கள் பெரியம்மாவின் பெயர் பரணம். இரவுவரதும் பெயரை இணைத்து எனக்கு முருகப்பதி என்ற பெயரை அப்பா சட்டியதாக பின்னாளில் அம்மா சொல்லியிருக்கிறார்.

அப்பாவின் அண்ணன் சும்பையா துண்டமான திருச்செந்தூர் தவேஸ்தானத்தில் கணக்காளராக பணியாற்றியவர். அவரது மனைவி, அதாவது அப்பாவின் அண்ணி, சும்பட்டிகாரனாக வாலிப வயதில் விளையாடித் திரிந்த அப்பாவை கண்டித்திருக்கிறார். அவரது கண்பிப்பு பொறுக்க முடியாமல் தான் அப்பா எவருக்கும் தெரியாமல் இலங்கைக்கு ஓடி வந்திருக்கிறார் என்று பின்னாளில் அம்மா சொல்லித் தான் தெரியும். அந்த அண்ணி நல்லவரா - கண்பிப்பானவரா என்பது எமக்குத் தெரியாது. அப்பாவும் ரகுநாதனும் மாதிரிமே துண்டமான என்ற சாதிப்பெயரை தங்களிடம் இணைத்திருக்கவில்லை. இவர்கள் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் காலத்து விஜயரகுநாத துண்டமான என்ற சிறுசுனர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள். அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்தான் இலங்கையில் முன்னர் அமைச்சராக இருந்த செளமியமூர்த்தி துண்டமான.

ரகுநாதன் இடதுசாரி, தீவிரவாதி. சூதந்திர போராட்டத்தில் சிறை சென்றவர். அவரது அண்ணன் பாஸ்கரத் துண்டமான மிதவாதி. காங்கிரஸ் அபிமானி. காந்தியவாதி. கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் நண்பர். கல்கியில் பல துடர்கள் எழுதியவர். பாஸ்கரத் துண்டமானின் பெயரில் திருநெல்வேலியில் ஒரு வீதியும் இருக்கிறது. இவர் இலங்கை வந்த சமயம் வடக்கிற்கும் சென்று காரைநகர் சிவன்கோயிலை தரிசித்து, அதன் வரலாறு அறிந்து அதற்கு ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்ற பெயரைச் சட்டியதாக பின்னாளில் அவ்வூர் அன்பர்கள் சொல்லித் தான் எனக்குத் தெரியும்.

ரகுநாதன், புதுமடைபித்தனின் நண்பர். புதுமடைபித்தன் வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் பஞ்சம் பசியும் நாவல் உட்பட பாரதி துடர் பாக பல ஆய்வுகளும் எழுதியவர். இவரது பாரதி : காலமும் கருத்தும் நில் இந் திய சாகித்திய அகாடமி விருதும் பெற்றது. மக்ஸிம் கோர்க்கியின் தாய் நாவல் உட்பட பல சோவியத் இலக்கியங்களை தமிழுக்குத் தந்தவர். சாந்தி என்னும் இலக்கிய இதழை நடத்தியவர். ஜயெகாந்தன், சூந்தராமசாமி ஆகியோரின் ஆரம்பகால எழுத்துக்கள் சாந்தியில் வெளிவந்துள்ளன. எனது அப்பா லட்சுமணன் சொன்னதை சாதிக் கும் இயல்புகொண்டவர். அன்று 1960 ஆம் ஆண்டில் பல நிகழ்ச்சிகளிடம் இலங்கை வந்திருந்த தனது மாமனார் பாஸ்கரத் துண்டமான அவர்களை, தில்லானா மகோகனாம பாள் படத்தில் வரும் எலுமிச்சம் பழத்தகைக் கொடுத்துக் காரியம் சாதிக் கும் தரகர் வதைதி (நடிகர் நாகஜே) போன்று விவகோனந்த சபை மண்டபத்தில், பாஸ்கரத் துண்டமான பீசி முடித்ததும், ஓடிச் சென்று எலுமிச்சம் பழம் கொடுத்து, காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்து அழைத்துவந்துவிட்டார்.

இலங்கையில் அவ்வாறு எலுமிச்சம் பழம் கொடுத்துக் கௌரவிப்பது அப்பர்வம். அன்று பாஸ்கரத் துண்டமான தாத்தா என்னை அவர் மடியில் அமர்த்தி கதகடேட்டார். பின்னாளில் அவர் தம்பிரகூநாதனிடம் என்னை எழுத்தாளனாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, பல கதைகளை நான் அவரிடம் கேட்டுள்ளேன். 1956 இல் நான் சிறுவனாக இருந்தபோது சுவீட் பொட்டலம் தந்த ரகுநாதன், மீண்டும் 1983 இல் இலங்கை வந்தபோது அவரை அழகைக் கும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் குழுவில் இருந்தேன். அச்சமயம் ரகுநாதன் எனக்கு தான் எழுதியிருந்த புதுமடைபித்தன் வாழ்க்கை வரலாறு நூலை தனது

Written by - முருகப்பதி -

Thursday, 20 June 2019 22:13 - Last Updated Thursday, 20 June 2019 22:19

கையொப்பத்துடன் தந்தார். 1956 இலும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தான் அவரை இலங்கை பாரதி விழாக் களாக அழைத்திருந்தது என்பதை பின்னர் தெரிந்துகொண்டனே.

2002 இல் நான் எழுதிய பறவகைகள் நாவலை அவருக்குத் தான் சமர்ப்பித்தனே. அதற்கு இலங்கையில் 2003 இல் சாகித்திய விருது கிடைத்தது. ஆனால், அந்தக் காட்சிகளை காண்பதற்கு எனது அப்பாவோ ரகுநாதனோ, பாஸ்கரத்தொண்டமானோ இருக்கவில்லை.

பொதுவாக எந்தவொரு பற்றோரமும் தனது பிள்ளை என்னவாக வரவண்டும் என்று எண்ணத்தில் பல கனவுகளில் மிழக்கியிருப்பர். எனது அம்மாவும் கனவுகள் இருந்தன.

ஆனால், அப்பா மாதிரி " நீ எப்பி வண்டமானாலும் வா. உன் விதி உனது கையில் " என்று எனது சூதந்திரத்த மதித்தார். பின்னாளில் அவர் நீ ர்கொழும்பில் கணசேன்கபே என்ற சவைஹோட்டலில் கவையாக பணியாற்றியவளையில், வீ ரகசேரி ஏஜண்டாகவும் அந்த ஹோட்டல் இருந்தது. அப்பொழுது நான் வீ ரகசேரியின் நீ ர்கொழும்பு பிரதேச நிருபர். இலக்கியப் பிரதிகளும் எழுத்ததொடங்கியிருந்தனே.

அப்பா எனக்கு வீ ரகசேரி பிரசுரங்கள் பலவற்றை வாசிக்கத்தந்தார். வீ ரகசேரியில் வரும் எனது கட்டுரைகளின் நறுக்குகளை பத்திரப்படுத்தித்தந்தார். நான் ஒழுங்குசெய்த இலக்கியக்கட்டடங்களாக வந்தார். அவருக்கு எனது இலக்கிய நண்பர்கள் பலரையும் தெரிந்திருந்தது.

கலைசபதி, மல்லிகை ஜீ வா, சில்லையிர் சிலவராசன், மு. கனகராஜன் உட்பட சில எழுத்தாளர்கள் நீ ர்கொழும்பு வந்தசமயங்களில் அவர்களின் உரைகளை கட்டி ருக்கிறார். 1974 இல் நடந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசிய ஒருமடைப்பாடு மாநாடு, 1983 இல் நடந்த பாரதி நிறுண்ட விழாவாக கலைலாம் வந்தார். 1975 இல் எனது முதலாவது புத்தகம் சூமையின் பங்களிகள் வளையானபோது அதற்கு மலதனமாக சிறிய தொகையும் தந்தார்.

1960 இல் தனது மாமனார் பாஸ்கரத்தொண்டமானை நீ ர்கொழும்புக்கு அழைத்துவந்து பண்பிதர் மயில் வாகனம் மற்றும் வில்லிசைக்கலஞர் உடப்பிர் பெரி. சோமஸ்கந்தர் ஆகியோருடன் சந்திப்புகளும் ஏற்பாடு செய்தார்.

1983 இல் ரகுநாதனை நீ ர்கொழும்புக்கு அழைத்துவந்து ஒரு கட்டத்தை நடத்தியபோது அதிலும் அப்பா கலந்துகொண்டார். அப்பா சொந்தமாக ஒரு சவைஹோட்டல் நடத்தி நடப்பபட்டவர். ஆனால், சில தனியார் கம்பனிகளில் வளையிர் விற்பனை பிரதிநிதியாக பணியாற்றி அந்தக் கம்பனிகளை வளர்த்தார்.

மற்றவர்களை வசீ கரிக் கும் பசே சாற்றல் அவரிடம் இருந்தது. பாடசாலை விடும்முறை காலங்களில் வளையிர் வர்த்தகத்திற்கு சிலைலும் போது என்னையும் அழைத்துச் சிலை வார். ஊர் சூற்றும் அப்பா இருந்தமையால்தான் நான் மலையகத்தின் அனதைதுப் பிரதேசங்களும் பார்த்தனே. கண்டி தலதா மாளிகை, பரோதனை பிங்கா, நுவரவேலியா ஹக்கல ரோசாத் தோட்டம் யாவும் அப்பா அழைத்துச் சென்று காண்பித்த இடங்கள்தான்.

எனக்கும் எனது மாமா மகன் முருகானந்தனுக்கும் ஆறாம்தர புலமடைப் பரிசிலுடன்,

Written by - முருகப்பதி -

Thursday, 20 June 2019 22:13 - Last Updated Thursday, 20 June 2019 22:19

சில நிமிடங்களில் எனது யாழ். நண்பர்கள் சிலர் தத்தம் சகைக்கிள்களில் வந்து தமக்கு கிடதைத் தொலபைசீ தகவலை தயக்கத்துடன் சொன்னார்கள்.

"அப்பா இறந்துவிட்டார்!"

நான் எனது குழந்தை பாரதியை பார்த்தேன். அவள் அந்த வீட்டின் முற்றத்து கட்டைக் காண்பித்து அழுகொண்டயிருந்தாள். நீர்கொழும்பில் அன்று காலகை அவருக்கு மாறடபைபு வந்திருக்கிறது. எனது சின்னத்தம்பி ரீ தரன் மடியில் அவரது உயிர் பிரிந்திருக்கிறது. அச்சமயம் உடனிருந்தது அம்மா மாதிரிமே. மகளின் அன்றைய கண்ணீருக்கு இற்றவைவையில் எனக்கு விடதெரியவில்லை!

அன்று ஊருக்குப் புறப்பட்டோம். எனது குழந்தை அப்பாவைப் பார்த்து " தாத்தா தடுக்கம் " என்றாள். அம்மா பதேதியை வாரி அணதத்து கதறினார்கள்.

கொழும்பு முகத்துவாரம் கடலில் அப்பாவின் அஸ்தியை கரதைத் தபோது, இறங்கு கடைகை தாண்டித்தானே அப்பா இந்தியாவிலிருந்து வந்து, அம்மாவை வாழ்க்கைத்துணையாக் கி எம்மையெல்லாம் பற்றெடுத்து வாழ்வதை தார் என்ற எண்ணமெல்லாம் வந்துசென்றது.

தனது மாமனார்கள் போன்று தெரிந்த தொழிலை மாதிரிமே தனது மகனும் செய்வான் என்ற நம்பிக்கை அப்பாவிடம் இறுதிவரையில் இருந்தது.

எனது மின்னஞ்சல் அப்பாவின் பெயரில் தான் இருக்கிறது. எனது இலக்கியமடல் நூலை அப்பாவைக்குத்தான் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளேன்.

எனதும் சுகோதர - சுகோதரிகளினதும் வீடுகளில் அப்பாவும் அம்மாவும் சுவர்களில் படங்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் தினங்களில் மட்டுமல்ல, தினம் தினம் அவர்களைய நினவைகளில் வாழ்கின்றோம்.

(ஊழல் தடுப்பு சட்டம்:ஊழல் தடுப்பு சட்டம் 'ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம்)

letchumananm@gmail.com